Ankenævnet for Forsikring

902/12

Den 5. november 2012 blev i sag nr. 82.506:

xxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxxxx xxxxxxxx

mod

Tryggingarfelagid Føroyar
Kongabrúgvin
Postboks 329
110 Torshavn

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har kaskoforsikring i Tryggingarfelagid Føroyar. Han klager over størrelsen af den erstatning, selskabet har tilbudt for den forsikrede bil, der er blevet totalskadet.

Selskabet har tilbudt en erstatning på 390.000 kr. for bilen. Klageren er af den opfattelse, at bilen har en højere værdi, og har i den forbindelse henvist til, at han købte bilen for 450.000 kr. mindre end en måned før uheldet.

Af klageskemaet fremgår bl.a.:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
Sagen drejer sig om, at jeg den 17. december 2011 bliver påkørt af en bil hvor føreren havde mistet herredømmet over sin bil og med stor fart var kommet over i venstre side af vejen. Ansvarsforsikringsselskabet (og politiet) er enige om, at jeg intet ansvar havde i ulykken. Politiet meddeler mig i brev fra 13. februar 2012, at man ikke gør ansvar gældende overfor mig i forbindelse med sammenstødet den 17. december 2011 (bilag …).

Ansvarsforsikringsselskabet har skriftligt meddelt mig den 8. februar 2012, at man har vurderet bilen som totalskadet og at man vil erstatte dagsværdien, som i mit tilfælde af dem vurderes til 390.000 kr. (jeg vedlægger brev fra forsikringsselskabet hvor man meddeler mig dette - bilag …). Man oplyser mig i brevet, at man oprindeligt har beregnet dagsværdien til 359.000 k., men at man har reguleret værdien til 390.000 kr på grund af den 'gode stand' bilen fremstod i, samt at jeg mundtligt ved flere lejligheder overfor forsikringsselskabet, inden nævnte brev, havde givet udtryk for min utilfredshed med forsikringsselskabets første vurdering på 359.000 kr. Således talte jeg med synsmanden, inden brevet d. 8. februar 2012, hvor han al-

ternativt tilbød mig 330.000 kr. + bilvraget, som han mente kunne sælges for 90.000 kr. Jeg meddelte ham, at jeg ikke er bilsælger og at jeg ikke ville påtage mig risikoen ved at sidde med et bilvrag. Jeg klagede skriftligt over det beløb man ville betale til mig den 9. marts 2012 og ikke førend den 20. april 2012 meddeler man mig, i øvrigt helt uden begrundelse, at man fastholder beløbet på 390.000 kr. (bilag …) Man meddeler mig efterfølgende i senere mail d. 20. april 2012, at man havde til hensigt at få et bindende tilbud på en tilsvarende bil, men da man ikke fik dette, vælger man at fastholde beløbet på 390.000 kr. (bilag …) Man oplyser mig endvidere, at da der ikke er tvist om skyldsspørgsmålet, men udelukkende erstatningens størrelse vil jeg blive tilbudt en oversynsmand, der kan stadfæste et beløb som begge parter så binder sig til at godtage. Dette vægrer jeg mig ved at godtage, da Færøerne er et meget lille land og da de færreste synsmænd her til lands vil pådrage sig en uoverensstemmelse med landets største forsikringsselskab.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)
Den 18. november 2011 (29 dage inden ulykken) erhvervede jeg bilen en landrover freelander 2, 3,2i6 SE aut fra forhandleren … for 450.000 kr. (jeg vedlægger faktura - bilag …). Der var tale om en bil som forhandleren selv ejede og som havde kørt 11.670 km og som stod i forhandlerens udstillingslokaler i særdeles god stand. (dette er forsikringsselskabet enig med mig i - se bilag …) Jeg havde overvejet at købe en ny bil, der var sort, men forhandleren tilbød at omlakere bilen i udstillingslokalet, der oprindelig var sølvgrå. Bilen fremstod således som ny i sort metallak og kunne retligt sammenlignes med en fabriksny bil. På forhandlerens hjemmeside ses, at samme bil på Færøerne i dag og dengang i december 2011, koster 648.000 kr. (638.000 + 10.000 kr. for metallak) fabriksny. Jeg var derfor dengang, inden købet, af den opfattelse at jeg med købet til en pris på 450.000 kr. ville gøre en særdeles favorabel handel. Efter uheldet tjekkede jeg på www.bilbasen.dk hvad en lignende bil kostede i Danmark. Hér fandt jeg en lignende til 499.900 kr., men denne var ikke nylakeret og havde kørt 70.000 km. Jeg fandt en yderligere med mindre motor, som havde kørt 20.000 km og her var prisen 529.900 kr.

Jeg har her den 16. april 2012 - 5 måneder efter jeg købte min bil igen søgt bilbasen.dk og igen fundet en Landrover freelander 2 3,2 i6 HSE aut der har kørt 26.000 km og denne står til 499.900 kr. (jeg vedlægger udskrift - bilag …).

Mine tjek på bilbasen bekræfter således til fulde min vurdering af at have købt bilen til en særdeles favorabel pris. For mig var der således tale om en regulær besparelse på 200.000 kr. i forhold til en ny bil, og den købte bil fremstod som ny og havde kun kørt 11.670 km..

Jeg bliver påkørt 29 dage efter mit køb og forsikringsselskabet fortæller mig, at der ved en erstatning skal tages udgangspunkt i dagsværdien. De fortæller mig, at dagsværdien er et begreb, der beregnes ud fra nogle fastsatte formler, hvorefter man kan foretage en skønsmæssig afvigelse.

Jeg er helt uenig i forsikringsselskabets interne formler, idet dagsværdien skal opgøres i henhold til FAL § 37, stk., og intet andet. Forsikringsselskabet kan på ingen rimelig måde sandsynliggøre, endsige bevise, at fradrag kan gøres for værdiforringelse på grund af alder, brug, nedsat anvendelighed eller andre omstændigheder. Dagsværdien må således tage udgangspunkt i, at jeg 29 dage tidligere havde købt bilen for 450.000 kr., hvilket er dét krav jeg hermed vil gøre gældende.

Jeg kan hverken forstå eller acceptere, at forsikringsselskabet ved en intern beregning kan 'fjerne' 60.000 kr. af købsprisen for 29 dages ejerskab og samtidig anføre, at det ikke har været

muligt at finde priser på lignende biler i Danmark (bilag …). Dette er ikke sandt. Blot ved et opslag i bilbasen den 16.04.2012 er der anført en lignende bil (se bilag …).

Den af forsikringsselskabet foreslåede erstatningsløsning ville således betyde, at jeg, som bevisligt er helt uden skyld i uheldet, skulle tage et tab på 60.000 kr., samtidig med at forsikringsselskabet alene erstatter 390.000 kr. minus værdien af vraget, vurderet af dem selv til 90.000 kr. i alt 300.000 kr. for en totalskadet bil til en værdi, der overstiger 450.000 kr. Dette kan på ingen måde accepteres eller forsvares.

Jeg er herudover af den opfattelse, at sagens behandling i forsikringsselskabet, herunder i dets interne kære-udvalg, har trukket unødigt i langdrag. Dette sammenholdt med FAL § 24,stk. 1 og 2, og størrelsen af den samlede erstatning gør, at jeg samtidig vil kræve rentegodtgørelse jvfr. samme § idet forsikringsselskabet på et meget tidligt tidspunkt allerede i januar 2012 kunne have afgjort sagen, eller subsidiært udbetalt et rimeligt a conto beløb. Mit rentekrav er således (0,70/0+7/0=7,70% af 450.000 kr. for perioden 16.januar - d.d. eller når betaling sker) ca. 10.000,- kr."

Selskabet har i brev af 6/6 2012 til nævnet bl.a. anført:

"**Fremstilling af sagens faktiske forløb:**
Vi har modtaget en skadesanmeldelse den 20. december 2011 (se bilag …).

Vi skriver til FT den 2. januar 2012, hvor vi erkender erstatningspligt for skaden (se bilag …).

Den næste periode er der megen kommunikation mellem FT og vores taksator, og har vores taksator lavet et notat om kommunikationen (se bilag …).

Den 8. februar 2012 sender vi et brev, hvor vi oplyser om erstatningens størrelse. Vi vedlagde en aftale, som FT skulle underskrive. FT ville dog ikke godtage denne aftale se (se bilag …).

Vi modtager en e-mail den 8. februar 2012, hvor FT klager over vores afgørelse. (se bilag …).

Vi svarer på klagen den 7. marts 2012 (se bilag …). Vi holder fast i vores afgørelse. Vi oplyser om klagemulighederne.

Selskabets konklusion:
Det kan være svært at fastsætte en nøjagtig værdi på en brugt bil.

Normalt tages udgangspunkt i genanskaffelsesprisen for en tilsvarende bil. Det har dog ikke været muligt i dette tilfælde at fremskaffe en tilsvarende bil, hverken for FT eller forsikringsselskabet.

Som et vejledende redskab til at finde frem til en erstatning, så har vores taksator brugt nogle afskrivningsregler, hvor en procentsats fratrækkes hvert år. Udgangspunktet tages i en nyværdi på kr. 610.000,00, hvor 15% fratrækkes det første år, 10% de næste tre år og til sidst 5% det seneste år. Dette giver en dagsværdi på kr. 359.087,00. I brevet fra 8. februar 2012 tilbyder vi dog en højere erstatning i et forsøg på at blive enige med FT. Vi tilbyder en erstatning på kr. 390.000,00.

Der har været en udfordring at finde frem til det rigtige udgangspunkt for vores udregning. Til udregningen af vores tarif spørger vi normalt om nyværdien. I vores system står nyværdien til kr. 588.000,00.

Vores taksator undersøger forhandlerens hjemmeside den 11. januar 2011. På hjemmesiden står nyprisen til at være kr. 601.000,00. Metallak er ikke medregnet. Denne pris blev dog senere fjernet fra hjemmesiden.

FT kræver kr. 450.000,00 i erstatning for sin Rover Freelander 3,2i V6 SE Benzin. FT bygger kravet på sin faktura, da bilen er købt brugt kort før uheldet.

Det er dog tvivlsomt, om denne faktura er lig med dagsværdien. I en telefonsamtale den 3. januar 2012 har FT fortalt vores taksator, at bilforhandleren har købt FTs daværende bil som en del af handelen. Prisen var kr. 200.000,00. Det er vigtigt at sammenholde disse tal, da fakturaprisen på den beskadigede bil og købsprisen for FTs daværende bil hænger tæt sammen. På købstidspunktet er det derfor umuligt at stadfæste dagsværdien, fordi at prisforskellen mellem den solgte og den købte bil er afgørende.

Dernæst er det meget vigtigt at understrege, at der er stor forskel på færøske og danske priser. Det færøske afgiftssystem kan ikke sammenlignes med det danske. Vi har fremskaffet os nye oplysninger om prisen i dag på en Freelander 3,2 V6 SE både i Danmark og på Færøerne. Begge priser er med metallak. I Danmark koster den kr. 779.800,00 og på Færøerne kr. 647.000,00. Der er altså tale om en forskel på 17%.

I klageskemaet henviser FT til en Landrover Freelander 2 3,2 i6 HSE aut, der har kørt 26.000 km. Prisen er kr. 499.000,00 i Danmark. Denne bil står til salg på hjemmesiden bilbasen.dk. Dette er en hjemmeside, hvor både forhandlere og privatpersoner kan sælge biler.

Vi kan lave en udregning, hvor vi tager udgangspunkt i denne bil på bilbasen.dk. Hvis vi skal udligne forskellen på Danmark og Færøerne, så kan vi passende fratrække 17% (vi henviser til den generelle prisforskel). Dette giver en pris på kr. 414.170,00. Det er altså 24.170,00 mere end vores tilbudte erstatning på kr. 390.000,00.

Men vi skal tage flere ting i betragtning. Vi skal tænke på, at der er tale om en dyrere model. Denne model koster på Færøerne kr. 32.000,00 mere end FTs beskadigede bil koster. Og dertil skal siges, at opslagsprisen på hjemmesider som bilbasen.dk meget vel kan ligge højere end den reelle dagsværdi. Der er ingen garanti for at bilen bliver handlet til den pris.

Hvis vi tager alt dette i betragtning, så ligger en rimelig erstatning et sted mellem kr. 360.000,00 og kr. 390.000,00. I dette tilfælde har vi tilbudt en erstatning på kr. 390.000,00.

Vedrørende spørgsmålet om renten, så mener vi ikke, at det er rimeligt at afkræve rente fra os. Allerede den 8. februar 2012 tilbyder vi at udbetale erstatningen, men FT vil ikke godtage at underskrive aftalen. Det er nødvendigt med en underskrift, fordi vi skal overtage vraget, når vi udbetaler erstatning."

Hertil har klageren i brev af 27/6 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

"Indledningsvis skal jeg anføre, at det er første gang jeg ser et brev fra TF, hvor argumenter for deres konklusion på min klagesag fremstår.

Tidligere har man blot anført, at man er kommet frem til at dagsværdien på min bil er 359 tkr., men på grund af den gode stand bilen var i, ville man strække sig til at betale 390 tkr. Dette fremgår af bilag … til min oprindelige klage.

Med adgang til selskabets konklusion, som er vedlagt i Deres skrivelse, kan jeg stadfæste, at der er flere faktuelle fejl / vildledninger i selskabets behandling og deraf følgende i selskabets konklusion.

1. Der står i selskabets redegørelse, at i forbindelse med mit køb af bilen, solgte jeg min gamle bil for 200 tkr. Der anføres, at det er meget vigtigt at sammenholde de 450 tkr. med de 200 tkr og at forskellen mellem de 450 tkr. og de 200 tkr. er afgørende. Det insinueres således, at jeg har fået for meget for den gamle bil og derfor betalt for meget for min nye bil.

   Dette burde umiddelbart gøre vores problem 20 tkr. mindre. Jeg solgte nemlig bilen til … for 180 tkr. Dette oplyste jeg selskabet i brev af 8. februar 2012 (og i øvrigt flere gange mundtligt forinden) og herudover pr. mail til synsmand … den 13. januar kl. 15.15 (mail vedlægges).

   Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg har taget kontakt til …, der oplyser mig, at man solgte min gamle bil 2 uger senere for 180 tkr. Der er således en klar sammenhæng mellem dén pris … købte min gamle bil for og dét de har videresolgt den for. Jeg er bekendt med, at der var interesse for min gamle bil til en pris på 195 tkr., men bilforhandleren valgte en hurtig løsning og solgte den for 180 tkr.

2. Forsikringsselskabet oplyser endvidere, at der tages udgangspunkt i en nyværdi på 610 tkr. Dette er ikke den rigtige pris. Jeg har taget kontakt til forhandleren og denne oplyser mig, at prisen var 647 tkr og dette er dén pris, der oplyses på forhandlerens hjemmeside. (638 tkr + 9 tkr for metallak). Dette har jeg meddelt synsmanden ad flere gange.

   Da jeg anmeldte skaden og tillige i mail den 13. januar oplyste jeg for synsmanden, at nyvognsprisen var 647 tkr. Dette var dén nyvognspris, som jeg tillige fik oplyst af forhandleren den 18. november 2011. Hvorfra synsmanden har prisen på 610 tkr lader stå i det uvisse.

   TF oplyser i deres konklusion, at man i deres system har benyttet en nyvognspris på 588 tkr. Det insinueres, at jeg skulle have oplyst dette tal i forbindelse med tegning af motorforsikringen, men dette er absolut ikke tilfældet. Herudover har TF oplyst mig om, at 'vraget' har en værdi på 90 tkr. Dette betyder så, at TF maksimalt reelt vil erstatte 300 tkr., men at man åbenbart beregner præmie ud fra 588 tkr.

   TF har sin 'beregningsmodel' benyttet en afskrivningsmetode der alene tager højde for bilens alder. Jeg skal i dén forbindelse henlede opmærksomheden på det faktum, at *dagsværdi* er et meget veldefineret begreb, jvfr. Forsikringsaftaleloven § 37, hvoraf klart fremgår at såvel alder, som *brug, nedsat anvendelig og evt. andre omstændigheder* skal være genstand for vurdering af det *rimelige fradrag for værdiforringelse.* Når TF således alene reducerer min bils værdi med en simpel lineær afskrivning tages der således på ingen måde hensyn til at min bil fremstod som spritny og dermed ikke som en 5 år gammel bil. Bilen blev i øvrigt først indregistreret d. 15. maj 2007 og var dermed kun 4,58 år gammel på skadestidspunktet.

   Hvis vi korrigerer TF's opgørelse således, at fakta vedrørende bilens alder bliver rigtige og hertil lægger, at den rigtige nyvognspris var 647 tkr, så får vi et tal på 390 tkr. Herudover tilbyder TF mig 30 tkr i tillæg for den særdeles gode stand bilen fremstod i, og tager vi yderligere hensyn til TF's fejl på 20 tkr. vedrørende den korrekte pris på min gamle bil (som efter deres vurdering var afgørende), så får vi en samlet erstatningssum på

390+30+20=440 tkr. Herudover skal der holdes in mente, at TF vurderer, at vraget har en værdi på 90 tkr.
Jeg mener således, at de 450tkr. som jeg købte bilen for var en endda særdeles fordelagtig pris, og som derfor, som minimum, var udtryk for bilens korrekte dagsværdi.

3. TF siger i sin konklusion, at jeg blot kan henvise til en pris på 499 tkr. for en bil der har kørt 26.000 km.

Dette er heller ikke korrekt.

I mit brev af 8. februar 2012 til TF og i flere gange i forløbet overfor synsmanden har jeg oplyst flere priser. Jeg oplyser således i brevet til TF bl.a., at på Bilbasen.dk den 8. februar 2012 er der en Freelander 3,2 i6 der har kørt 70.000 km og at prisen står til 499.900 kr. En anden Freelander står tillige på Bilbasen.dk (også fra 2007), men med mindre motor, men denne har kørt 20.000km. Prisen her er 529.900kr.

Jeg har ikke taget udskrifter af disse sider (jeg havde ikke fantasi til at forestille mig at TF ville foreslå så store værdinedskrivninger for 28 dages ejerskab).

Men jeg oplyser for dem, at min bil har kørt 11.600 km og er nylakeret til mig. Den fremstår således som ny.

Herudover må der velsagtens tages hensyn til, at den pris som jeg har taget udskrift af den 16. april 2012 vedrører en sammenligningsbil, der nu er et halvt år ældre end min bil i forhold til sammenligningstidspunktet. Og med de nedjusteringsberegninger TF benytter, må dette have en betydelig indflydelse.

(Jeg vedlægger en oversættelse af mit brev af 8. februar)

Angående TF 's påstand om, at biler er 17% billigere på Færøerne end i Danmark og at de med dén begrundelse kan beregne en dagsværdi, så virker dette som et tilfældigt postulat, der ikke nødvendigvis har hold i virkeligheden for brugte biler. Igen må der tages konkret stilling til min bil's *stand og kilometertal.*

4. TF oplyser, at man ikke mener det er rimeligt at afkræve rente. Jeg skal her oplyse følgende.

- TF tilbyder mig den 8. februar 2012 en erstatning på 390.tkr betinget af, at jeg underskriver en aftale om at dette er til endelig afregning.
- Jeg anmoder dem om, at revurdere beløbet, og modtager en skrivelse dateret den 7. marts om, at man ikke vil betale mere end 390tdk. Og at dette i øvrigt er betinget af, at dette er til endelig afregning. Man anviser en klageadgang.
- Man meddeler mig efterfølgende i senere mail den 20.april 2012, at man havde til hensigt at få et bindende tilbud på en tilsvarende bil, men da man ikke fik dette, vælger man at fastholde beløbet på 390.000 kr.(bilag 3b til klage min oprindelige klage) Man oplyser mig endvidere, at da der ikke er tvist om skyldsspørgsmålet, men udelukkende erstatningens størrelse vil jeg blive tilbudt en oversynsmand, der kan stadfæste et beløb som begge parter så binder sig til at godtage.
- Jeg sender en mail til selskabet den 21. maj 2012 og spørger til acontoudbetaling med henvisning til Forsikringsaftaleloven §24,stk.1.-3.

- Den 1. juni 2012 svarer TF mig, at man vil godtage en betaling mod, at jeg underskriver en aftale, der nu gøres betinget af afgørelsen i Ankestyrelsen. Dette fremstår, som om der ikke er videre ankemuligheder for mig end Ankestyrelsen.
- Den 15. juni 2012 sendes der mig en aftale, som jeg bedes underskrive. (kopi vedlægges - og oversættelse)
- Den 20. juni 2012 overføres pengene på 390 tkr til mig.

Jeg mener således stadig, at det er mere end rimeligt at afkræve rente. Man opholder udbetalingen ugrundet til mig i 6 måneder og jeg har svært ved at se, hvorledes dette er i overensstemmelse med § 24, stk. 1.-3. i Forsikringsaftaleloven. Dét forhold, at TF havde brug for min underskrift i forbindelse med overtagelse af vraget er alene et registreringsmæssigt spørgsmål og har således intet med mit erstatningsmellemværende med TF at gøre. Jeg er ikke blevet bedt om en sådan underskrift førend d. 15. juni, hvilket nu er ekspederet.

Sluttelig skal jeg gøre opmærksom på, at TF synes at blande rollerne sammen, idet de både er motorkaskoforsikrer af min bil OG motoransvarsforsikrer af modpartens bil. Under normale forhold ville mit motorkaskoselskab dække min skade loyalt og herefter regresse modpartens ansvarsselskab. Dette er helt almindelig daglig praksis hér og i Danmark. Men i dette tilfælde synes mit motorkaskoselskab snarere som om de har en interesse i at tilgodese (minimere) motoransvarsselskabets udgifter, og dermed er jeg havnet som gidsel mellem disse 2 roller."

Herefter har selskabet i brev af 19/7 2012 til nævnet bl.a. anført:

"For det første er det ikke relevant at snakke om vragets værdi. Forsikringsselskabet skal erstatte skaden, og overtager vraget. Det ville først være relevant at snakke om vragets værdi, hvis forsikringstageren ønsker at beholde vraget. Det har han ikke givet udtryk for.

Vi har ikke sagt i vores konklusion, at FT blot kan henvise til en pris på kr. 499.000,00. Vi havde nogle kommentarer til FTs henvisning.

Aftalen om at udbetale erstatning på kr. 390.000,00 er efter FTs ønske gjort betinget af Ankenævnets afgørelse. Vi har oplyst FT om klagemulighederne. To forskellige sagshandlere har behandlet sagen. Dertil er sagen behandlet af vores interne klagebehandler, som ikke arbejder på skadesafdelingen.

Vi har dertil oplyst FT, at han har ret til at prøve sagen ved domstolen.

Vedr. renten, så har vi ikke ubegrundet opholdt udbetalingen. Vi har tilbudt FT en erstatning, som han ikke ville godtage. Sagen er ikke afgjort i Ankenævnet, og vi synes det er op til nævnet at afgøre, om det er ubegrundet, at vi ikke godtager FTs forslag om erstatning.

Vi står spørgende overfor påstanden om, at rollerne skulle være blandet sammen, idet at selskabet har forsikret begge parter i færdselsuheldet. Vi kan ikke se, hvordan det skulle have nogen som helst indflydelse på fastsættelsen af FTs erstatning.

Slutningsvis skal vi bemærke, at selskabet har brugt mange resurser på at finde en løsning på sagen. Derfra komme også forslaget om de kr. 30.000 udover dagsværdiberegningen, som ikke nødvendigvis kan bruges som tillæg til enhver anden beregning."

8. 82.506

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist vedrørende bilens værdi ikke kan afgøres uden en nærmere bevisførelse, som ikke kan ske ved nævnet, men som i givet fald bør foregå ved domstolene, når klageren ikke ønsker at benytte den tilbudte løsning med oversynsmand. Nævnet kan herefter, jf. § 4 i nævnets vedtægter, ikke viderebehandle sagen.

Nævnet finder, at det ikke er afgørende for selskabets renteforpligtelse, at klageren underskriver en skadeopgørelse. Nævnet finder derfor, at selskabet er forpligtet til at forrente erstatningen fra den 15/1 2012.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryggingarfelagid Føroyar, skal forrente erstatningen fra den 15/1 2012.

Nævnet kan ikke afgøre, hvad erstatningen skal opgøres til.

Poul Sørensen